

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stanțier Maria,
în cauza civilă la cerea de chemare în judecată a Mariei Stanțier împotriva Fondului
Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației cu privire la încasarea salariului pentru
perioada absenței forțate de la serviciu cauzate de imposibilitatea angajării la altă unitate
din motivul reținerii carnetului de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017, prin care a fost respins
apelul declarat de către Stanțier Maria și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din
5 august 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 15 iunie 2015, Stanțier Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Fondului Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației cu privire la încasarea
salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu cauzate de imposibilitatea
angajării la altă unitate din motivul reținerii carnetului de muncă.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 06-c din 1 octombrie 2003, a fost
angajată la Fondul Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației în calitate de
specialist principal.

Menționează că la data de 14 noiembrie 2014, în legătură cu depunerea cererii de
demisie au încetat raporturile de serviciu cu Fondul Municipal Bălți de Susținere Socială
a Populației, fiind emis în acest sens ordinul nr. 14 din 6 noiembrie 2014.

Susține că în ziua eliberării din serviciu a solicitat administrației să-i elibereze
carnetul de muncă, însă din motive necunoscute acesta nu a fost eliberat, iar nenumărate
solicitări privind eliberarea carnetului de muncă au fost ignorate de către pârâtul Fondul
Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației.

Relevă că la data de 21 ianuarie 2015, s-a adresat la Inspecția teritorială de muncă
Bălți privind încălcarea legislației muncii de către Fondul Municipal Bălți de Susținere
Socială a Populației, deoarece nu i-a fost eliberat carnetul de muncă.

În acest sens, indică că urmare a controlului efectuat de către Inspecția teritorială de muncă Bălți la data de 30 ianuarie 2015 prin scrisoarea nr. 01-02/75 din 28 ianuarie 2015, a fost invitată de către pârâtul Fondul Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației pentru a primi carnetul de muncă, însă carnetul de muncă a fost eliberat la data de 4 februarie 2015.

Afirmă că din motivul neeliberării carnetului de muncă la încetarea raporturilor de serviciu cu pârâtul a suportat prejudiciul material și moral.

În această ordine de idei, remarcă că a fost lipsită de posibilitatea de a se angaja la un alt loc de muncă, iar fără surse financiare a fost privată de posibilitatea de a duce un trai decent și de a primi tratament medical.

Remarcă că s-a adresat către pârâtul Fondul Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației cu o cerere prin care a solicitat recuperarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă de la data de 14 noiembrie 2014 până la 4 februarie 2015, în mărime de 9805,83 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 66 alin. (5), art. 85 alin. (3), art. 151, art. 329, art. 354, art. 355 din Codul muncii.

Solicită reclamanta încasarea de la Fondul Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației în beneficiul său a salariului mediu pentru tot timpul absenței forțate de la lucru cauzate de imposibilitatea angajării la altă unitate după eliberarea din serviciul din motivul lipsei carnetului de muncă din 14 noiembrie 2014 până la 4 februarie 2015 în suma de 9805 lei, a pagubei morale în mărime de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării litigiului reclamanta a înaintat cererea de concretizare a pretențiilor acțiunii, solicitând încasarea de la Fondul Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației în beneficiul său a salariului mediu pentru tot timpul absenței forțate de la lucru cauzate de imposibilitatea angajării la altă unitate după eliberarea din serviciul din motivul lipsei carnetului de muncă din 11 noiembrie 2014 până la 4 februarie 2015 în suma de 9805 lei și încasarea cheltuielilor de judecată (f. d. 79).

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 5 august 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017, a fost respins apelul declarat de către Stanțier Maria și menținută hotărârea Judecătorei Bălți din 5 august 2016.

La 23 iunie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Stanțier Maria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, deoarece nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

Totodată, recurentul a menționat că nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind stabilite, iar concluziile instanței de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Afirmă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Remarcă că la încetarea contractului individual de muncă, carnetul de muncă se restituie salariatului în ziua eliberării din serviciu.

Sub acest aspect, susține că reținerea eliberării carnetului de muncă peste termenul prevăzut de lege constituie o privare ilegală de posibilitatea de a munci din partea angajatorului, ultimul fiind obligat să compenseze salariul mediu ratat pentru întreaga perioadă reținerii carnetului de muncă.

Consideră că a fost demonstrat faptul că carnetul de muncă a fost reținut din vina angajatorului, care intenționat nu a eliberat carnetul de muncă.

La 30 august 2017, prin intermediul oficiului poștal, Fondul Municipal Bălți de Susținere Socială a Populației a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat, considerându-l inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din materialele cauzei, copia deciziei instanței de apel din 21 martie 2017, a fost expediată în adresa recurentului Stanțier Maria la data de 28 aprilie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 8815 (f. d. 216) și recepționată de către recurent la data de 5 mai 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 218), din care considerente recursul declarat la data de 23 iunie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Stanțier Maria în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Stanțier Maria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Stanțier Maria.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Stanțier Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva